

BILLY BONES

DE AVONTUREN VAN
DE STRUIKROVERS

DOOR JONNE KRAMER
MET ILLUSTRATIES VAN AIDA DE JONG

DE AVONTUREN VAN
DE STRUIKROVERS

JONNE KRAMER

MET ILLUSTRATIES VAN AIDA DE JONG

**BILLY
BONES**

-
- DE GLIBBERIGE OVERVAL - 9**
- EEN BETOVERENDE BUIT - 16**
- DE STRUIKELROVER - 23**
- HOGЕ BOMEN VANGEN VEEL WIND - 29**
- DE GEMENE SPIN - 36**
- JE IJS OF JE LEVEN - 43**
- WIE STINKT DAAR ZO? - 50**
- EEN SAPPIG KUNSTWERK - 57**
- DE SPIN WIL VLIЕGЕN - 64**
- DE MOOISTE STAART VAN HET WOUД - 70**
- DE STRUIROVER IS NIET ZIEK - 80**
- DE SLINGERROOF - 86**
- DE WASBEER IS EEN WATERVAL - 94**
- EEN BOEF IN EEN WEB - 100**
- DE STRUIKROVER IS JARIG - 107**

DE GLIBBERIGE OVERVAL

‘Iedereen op zijn plek, jongens. Ik kan het rijtuig al horen!’ schreeuwde de jonge struikrover. Hij hurkte achter een bosje, met zijn katapult in de aanslag.

De eekhoorn zat op zijn schouder en bibberde. Zometeen moest hij, zoals bij elke roof, op de bok van het voorbijkomende rijtuig springen en zijn schattigste gezicht opzetten naar de ruiter. Maar elke keer vond hij het toch nog spannend. ‘Wil iemand anders het deze keer doen?’ vroeg hij.

‘Zeur toch niet zo, bangerik!’ snauwde de spin. Ze bungelde aan een grote tak die over het pad hing. ‘We hebben allemaal een taak.’

‘Maar...’ sputterde de eekhoorn tegen. ‘Is de voorraad dan al helemaal op? Hebben we echt eten nodig?’

De spin keek hem vals aan. ‘Nu je het zegt, nee hoor. Ik lust ook wel eekhoorn als ontbijt.’ En ze

bewoog haar voorste poten naar de eekhoorn alsof ze hem ging grijpen.

‘Doe niet zo gemeen!’ piepte de eekhoorn en hij draaide haar de rug toe.

De struikrover rolde met zijn ogen. ‘Ophouden nu,’ fluisterde hij streng.

‘Wat hoop jij dat er in de buit van vandaag zit?’ vroeg de spin aan de struikrover.

‘Nieuwe sokken,’ zei hij meteen. Hij wiebelde zijn grote teen die door een gat in zijn sok naar buiten piepte. ‘En een enorme taart. Of mandarijntjes.’

‘Ik hoop goud en diamanten,’ zei de spin. ‘Dan zou ik een heel groot web weven waar ik ze allemaal in hang. En iedereen die in mijn web zou klimmen om er eentje te stelen, zou ik opeten.’

De struikrover schudde lachend zijn hoofd en de eekhoorn huiverde.

Het was even stil.

‘Waar is de wasbeer eigenlijk?’ vroeg de struikrover. Hij zag hem nergens, maar hoorde wel het zachte gespetter van water en het vrolijke liedje dat de wasbeer altijd neuriëde wanneer hij zich waste. De struikrover wilde de wasbeer net roepen, toen er een rond grijs lijfje tussen de bosjes tevoorschijn kwam.

‘Goedemorgen,’ mompelde de wasbeer onoplettend terwijl hij met zijn natte poten wapperde. ‘Wat zijn jullie aan het doen?’

‘Roven natuurlijk!’ zei de spin. ‘Het rijtuig is al bijna de bocht om.’

Geschrokken spitste de wasbeer zijn oren. Nu hoorde hij het ook. Hij was veel te laat!

‘Op je plek, wasbeer!’ zei de struikrover ongeduldig en hij spande zijn katapult opnieuw.

Zo snel als hij kon rende de wasbeer naar een groot stuk rots naast het pad. Hij wilde erbovenop klauteren, maar hij glibberde alle kanten op met zijn natte poten. Het leek wel alsof er een enorme

slijm laag over de rots heen zat. Bij elk nieuw stapje schoten zijn pootjes in alle richtingen. En toen...

FLOEP! Daar gleed zijn achterpoot weg, zo onder hem vandaan. De wasbeer zoefde erachteraan en viel met een enorme smak op de koude, harde grond. 'Au!' schreeuwde hij. 'Au, au, au! Mijn poot!'

De struikrover rende naar hem toe.

'Au! Kijk dan toch!' piepte de wasbeer. 'Het is vast gebroken!'

Peinzend inspecteerde de struikrover het pijnlijke pootje.

'We moeten het verbinden! En er een pleister op plakken!' riep de eekhoorn. 'En we moeten het warm houden. Of juist koud maken... Dat weet ik niet zo goed. Laten we gewoon maar iets proberen.'

'Ik kan zijn pootje wel inwikkelen met mijn web,' stelde de spin voor en ze begon alvast wat te weven. Maar toen werd iedereen stil, want het rijtuig reed ratelend langs en minderde vaart.

‘Wat is hier aan de hand?’ vroeg een deftige meneer die uit de wagen stapte. Hij had een hoge hoed op en een smal, rond brilletje op zijn neus.

‘Eh... je taart of je leven!’ riep de eekhoorn bibberend naar de meneer, maar de struikrover gebaarde dat hij zijn mond moest houden.

‘Mijn vriend heeft zijn poot gebroken,’ zei de struikrover. ‘Tenminste, dat denken we.’

De meneer bekeek de wasbeer aandachtig en voelde voorzichtig aan het pootje. De wasbeer trok zijn allerzieligste gezicht. Hij piepte en kreunde bij alles wat de meneer deed.

‘Jullie hebben geluk dat ik langsreed,’ zei hij en hij pakte een zwarte tas uit het rijtuig.

‘Zou hij daar zijn goudstukken in bewaren?’ fluisterde de spin hebbertig in het oor van de struikrover. Ze bewoog haar lange poten ongeduldig heen en weer.

Maar nee. De meneer haalde een wit verband en een pleister met allerlei kleuren uit zijn tas.

‘Een dokter...’ mompelde de eekhoorn. ‘Dan hadden we inderdaad geluk!’

De dokter glimlachte naar de eekhoorn en

verbond het pootje van de wasbeer heel netjes. ‘Zo, een week niet op lopen. Dan zul je weer beter zijn,’ zei hij.

‘Een week?’ vroeg de struikrover. ‘Ik weet niet of we zo lang zonder de hulp van de wasbeer kunnen. Hij helpt ons om, eh... naar eten te, eh... zoeken...’

De dokter bekeek de rover en de dieren nu pas echt goed en begreep het. Zijn blik bleef hangen op de eekhoorn. ‘Je taart of je leven, zei je, hè?’ Hij gaf de eekhoorn een papieren zak. ‘Mag dit ook?’

De geur van warme koekjes dampte uit de zak.

‘Neem allemaal maar even vakantie van dat roven. Hiermee houden jullie het vast wel een week uit. Nu moet ik verder,’ zei de dokter en hij stapte weer in.

‘Dank u wel!’ zeiden de dieren in koor en de struikrover zwaaide.

De wasbeer kreeg het eerste koekje. Hij voelde meteen al veel minder van de pijn.

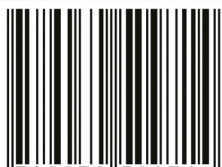
Voor
fans van
**De boze
heks**

Opeens stak de wasbeer zijn neus in de lucht. 'Wat **RUIK** ik toch?' zei hij met een vertrokken gezicht. 'Ruik jij dat ook?' 'Is het misschien eten?' vroeg de struikrover.

De wasbeer schudde zijn kop. 'Nee. Iets **VIEZIGS**. Het ruikt **MUF**.'

Al snuffelend volgde de wasbeer zijn neus, totdat die tegen de trui van de struikrover aan duwde. 'Jij bent het!' riep hij.

Heb je het al gehoord? Er is een roversbende actief in het bos! De struikrover, de spin, de eekhoorn en de wasbeer zetten graag het bos op z'n kop met hun fratsen. Durf jij mee te gaan op hun grappige avonturen?

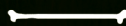
9 789030 509714

www.billybones.nl

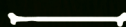

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

Vrindschap

Kattenkwaad

Dierenverhalen

